

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2020. május 10.

Tartalom:

Miben nincs különbség a felnőtt és a gyermek között?

Mire vonatkozik; a vízen járás is egy csoda, hogy miért kell még ezt tovább fokozni, hogy az úrré is kiterjeszti, hogy ha hiszünk, akkor még az úrrön is?

„Ne félj, mert a gát erősít”. Az ember az életében, amikor valamiféle akadállyal találkozik, és hívó az illető, mit gondol erről az akadályról?

Pozitív vagy negatív dolog az, hogy az ember életében vagy látásmódjában, gondolkodásában, mint az örömeiben, szakaszos az eseményeknek, a lelkiületnek a megjelenése?

Az ember hogyan szolgálja a régít?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy megint összejöhattünk, hogy gazdagodjunk mindannak az ismeretében, amit Te elkészítettél nekünk. Közösségünknek a tagjai szinte kivétel nélkül mind visszajelezték, hogy ez a mi kis összejövetelünk mennyire az örömükre van, mennyire gazdagítja azt a munkát, amit Általad, Veled és Benned végzünk. Mert talán nyugodtan mondhatom csodának, hogy megszólítva a „D”-nek a szívét, éhséget és szomjúságot keltve benne, kialakítottál egy olyan kis közösséget, ami nagyon hasonlít talán az angyal tanításában lévő négy fiatalnak az állapotához, hiszen ők is három lány volt és egy fiú, és itt megint csak egy fiú van és három lány, minthogyha valamilyen úton-módon ilyen módon vezetsz bennünket tovább mindannak a megértésében, amit annak idején nekik megfogalmaztál. Köszönjük a lehetőséget, köszönjük az éhséget és a szomjúságot. Áldjál meg bennünket kérlek annak a megértésnek a lelkével, amelyen egyre inkább tisztán bontakozik ki előttünk mindaz, amit Te akarsz nekünk tanítani. Ámen.

Ámen.

J: Legutóbbi kérdésedhez „D” a közösség több tagja hozzászólt a hangfelvétel meghallgatását követően.

8. Beszélgetés Lilivel:

„L. Nem tudok eléggé kapcsolódni hozzájuk.

A fátyol, ami elválaszt, az a tudott.

Hisz nincs különbség felnőtt és gyerek között.”

Bennem abban a pillanatban a fogékonyság tartalmában született meg válasz, hogy ebben nincs különbség, de miután vége volt az összejövetelünknek, valamilyen úton-módon forgott a fejemben ez a kérdés, és azért kibővíteném a válaszomat ezzel kapcsolatban. Bennetek merült-e fel valami utólag ezzel kapcsolatban?

D: Nem gondolnám, hogy mindig minden esetben ugyanolyan fogékony egy felnőtt, mint egy gyermek.

J: Igazat kell neked adnom. Úgy vetődik fel a kérdés, hogy nincs különbség a felnőtt és a gyermek között, hogy miben. Bennem egy olyan válasz született meg, hogy egy gyermek bármilyen korú legyen, akár legyen az anya hasában, nem a megélt időnek a függvényében nevezném gyermeknek, már hordozza mindazt a természetet, tulajdonságot, információt, ami már felnőtt korában kibontakozik

D: Ez azt jelenti, hogy lehetőségként benne van?

J: Hogyne. Tehát mindenki valamiért valamire születik le.

M: Tudjuk, hogy ez így van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Az „I”-nek a héten olyasmit próbáltam megfogalmazni nem ezzel kapcsolatban, hanem más területen, hogy amikor az ember még csak valami kis mag az anyja hasban, hogy ez úgy néz ki, hogy mintha a lélek egy olyan hologram lenne, egy olyan információforrás lenne, amely köré, majd amikor megszületett, az anyag felépül, az anyagi valósága felépül. De mindenképpen szükség van információra, ami azt jelenti, hogy ő hogy fog kinézni, milyen magas lesz, milyen lesz a haja, szeme színe, mennyire lesz a betegségre hajlamos, milyen betegségre lesz hajlamos.

D: Tehát a központi lényege ugyanaz, megértettem.

J: Így van. Miért hozza ezt fel az angyal? Mi ad ennek valamiféle erkölcsi tartalmat? Arra jöttem rá, hogy az adja, hogy nyilván már kisgyermekként is magában hordozza azt a hajlamot vagy nem hajlamot, hogy az Istennel szóba áll vagy nem áll szóba. Tehát mindenképpen már a gyermekben megjelenik - még akkor is, ha ott még nem tud kibontakozni -, minden olyan tartalom, amely a jövőre vonatkozóan meghatározza az ő életét. El tudjátok ezt így fogadni?

Igen.

J: Akkor folytassuk a mai napra hozott kérdéseitekkel.

D: 13. Beszélgetés Lilivel, nekünk 63. oldal a könyvben:

„Vigyázzatok!

Nincs olyan sötét szakadék,

nincs olyan magas sziklafal,

nincs olyan kanyargós tévelygés, ami nem volna ÚT.

Ijesztő borzalmak ne tévesszenek!

Ti már nemcsak a vízen tudtok járni - ha hisztek -,

hanem az úrön is.

A fekete úr. - Ne rettegjetez tőle!

Egyre vigyázzatok!

Ne támaszkodjatok!

AMI A LEGBIZTOSABB TÁMASZNAK TŰNIK,

AZ A LEGFEKETÉBB ÚR.

MEG NE FOGJÁTOK, MERT AZZÁ VÁLTOK!

EGYETLEN TÁMASZ VAN,

AMIBEN NEM CSALATKOZTOK. MÁS NINCS.

Igazából azt a részt szeretném átbeszélni, hogy „Ti már nem csak a vízen tudtok járni, ha hisztek, hanem az úrrön is. Ne rettegetek. Ne támaszkodjatok.” Hogy ez mire vonatkozik, mert ugye a vízen járás is egy csoda, hogy miért kell még ezt tovább fokozni, hogy az úrrön is kiterjeszti, hogy ha hiszünk, akkor még az úrrön is? És az, hogy „Ne támaszkodjatok”, azt jelenti, hogy ne higgyetek, ne legyetek hiszékenyek? Ezt a részt szeretném, ha átbeszélnénk.

- M: Ez számomra utalás arra, hogy ha valakinek annyira erős a hite, annyira ráhagyatkozik Jézusra, hogy még arra is képes, hogy a vízen a járjon. De ez egy olyan dolog, hogy az embernek távolinak tűnik, mert csak törekvés szintjén tudja megvalósítani, azt hogy a hite egy olyan szintre érjen el, hogy képes legyen még a vízen is járni. A fekete úrrön, egy szavakkal el nem mondható végtelen, hatalmas nagy üresség, az Isten nélküliség. De akinek van hite, a fiataloknak mondja, hogy ne féljenek tőle, mert az egy nagyon-nagyon szörnyű dolog az Isten nélküli sötétség, de a hittel azon is át lehet vergődni, annak ellenére, hogy rettenetesen borzasztó, annyira, hogy el sem lehet mondani szavakkal. Ami legbiztosabb támasznak tűnik, az azt jelenti, amibe az ember, az Isten nélküli ember képes kapaszkodni. Amit ő biztosnak lát magában, hogy a gyerekem vagy a pénzem a bankban, amire teljes egészében rá tudja magát bízni, tehát anyagi világra vonatkozó érték az, amire itt az angyal felhívja a figyelmet. Egyetlen támasz van, Jézus.
- I: Ez nem egy egyszerű rész, részint, mert itt a négy fiatalnak a saját speciális feladatát, hogy milyen fontos, amit csinálnak ezzel a dologgal kapcsolatban, arról szól szerintem, részint pedig arról, hogy mennyire meg kell fordítani mindent az anyagvilágnak és a szellemvilágnak a vonatkozásában. Azzal, hogy már nem csak a vízen tudtok járni, ez valami olyan tisztségre emeli fel ezt az egészet, ami azt mondhatnám, kicsit minthogyha már a Jézus szintjével vagy a fölött lenne. Az úrrön pedig ahhoz tudom kötni, hogy volt egy meditációs élményem, amiben azt éltem meg, hogy az univerzumban, hatalmas sötétségben néma csöndben úszna egy szoborszerű valami, amikor belenézem a szemébe, akkor a végtelen ürességet láttam. Ez annyira sokkolt, hogy azóta sem tudtam felfelejteni. Amikor itt az úrrönről, erről a hiányról van szó, mindig ez az élményem jut eszembe, hogy ez vajon milyen lelkiállapotot, szellemi állapotot jelenthet, hogy mindaz, amit az ember itt az anyagvilágban olyan biztosnak, megfoghatóan hisz, az mennyire elképesztően bizonytalan, mert az embernek a testével, a halál után úgy tűnik el, mintha sosem lett volna, pedig hiába próbál tíz marokkal kapaszkodni. Hány ember törekszik arra, hogy minél tovább éljen a Földön, aztán rájön, hogy nem sikerül.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Mindkettőtökkel egyet értek. Csak kibontani tudom jobban, illetve kicsit pontosítani. Én magam izgalmasabb kérdéseket is találtam magában a szövegben, mindamellet, amit feltettél, úgyhogy azt is érinteni fogjuk, ha nem probléma. Ahogy megszoktuk, korábban kezdjük a szöveg elemzését. A nagybetűs résznél kezdjük el, hogy „Te nem csak teremtett vagy.” Erről a négy fiatalról néhány szót szólni kell, hiszen őket tanítja az angyal. Valami csoda folytán egyrészt azt mondja az angyal egy helyen, hogy „Ti küldöttek vagytok.” Mire küldöttek?
- M: Arra küldöttek, hogy a tanítást továbbadják.
- J: Illetve ennek a jelentőségét is felfogják, a súlyát is felfogják, az által, hogy érintve érzik magukat, tápláléknak tekintik. Nagyon érdekes ennek a négy fiatalnak a helyzete, ugyanis egyik vallással sincsenek megköötözve. Tehát nem vallásosak. Nem keresztények, nem a zsidóságukban élnek úgymond, annak ellenére, hogy hárman belőlük zsidók, nem Krisnások, bár többféle vallást már megismertek, de nem parkoltak le egyiknél sem. Nyilván azért, mert egyik sem elégtette ki sem az éhségüket, sem az igazságkeresés feletti érzéküket. Mondhatjuk, hogy az igazságot keresték, a valóságot keresték?
- M: Az életük értelmét keresték.
- J: Az életük értelmét, amely túlmutat egy kereszténység vallásainak a tanításán. Túlmutat az indai vallásokon, a Föld összes vallásának a tanításán? Tehát túlmutat mindenben. Nekik már nem mindegy, hogy hogyan viselkednek, nem mindegy, hogy hogyan fogják fel a tanítást, nem mindegy, hogy hogyan fognak majd dönteni az életük felől. Nekik már mondhatja az angyal – speciel itt Lilinek mondja -, hogy „te nem csak teremtett vagy”. Ez azért is érdekes, mert most a teremtés az örömhír témája, és ezzel kapcsolatban tudunk ehhez hozzátenni, hogy „te nem csak teremtett vagy, te építesz és te rombolsz, elsősorban önmagadon”. Mit mond ez a három sor a teremtésével kapcsolatban? A megteremtettséggel kapcsolatban?
- M: Benne van a lehetőség arra, hogy Jézusivá váljon, avagy sem.
- J: A teremtésével kapcsolatban. Mondhatjuk-e, hogy az van ezzel kapcsolatban, hogy te magadat teremtetted? Magadat is teremtetted. Az Isten megteremtette az alapot. Te teremtett vagy. De te építesz és rombolsz is elsősorban önmagadon, akkor te megteremtetted önmagadat? Minden embernek van egy elképzelése önmagáról. Ugyanaz-e az Isten elképzelése őráról?
- M: Biztos, hogy nem.
- J: Akkor az ember teremt ebben a vonatkozásában önmaga vonatkozásában? Megteremti önmagát?
- M: Igen. Egy enyhébb megfogalmazásban, hogy te önmagadat alakítod.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

D: Igen, az úgy igen.

J: A teremtés mit jelent ebben a vonatkozásban?

D: Alkotást.

I: Újat hozok létre, ami még nem volt.

D: Változást.

J: Amikor az ember megteremti önmagát, akkor egy olyan valakit hoz létre, aki még nem volt?

D: Igen.

I: Nyilván, mindenki azt hozza létre.

J: Valóságosan hozza létre? Igen. Teremtett? Igen. Tehát képes az ember önmagát megteremteni, még hozzá úgy megteremteni, hogy az nem hasonlít ahhoz, akit az Isten eredetileg megteremtett. Végül is az embernek az útja micsoda az Isten vonatkozásában?

I: Hogy megtalálja azt, akit az Isten teremtett.

J: Hogy azzá tudjon válni, akit az Isten teremtett meg. A Tomkins könyvben folyamatosan jelen van egy felettes énné nevezett valaki, akit itt az angyal vonatkozásában azzal tudunk azonosítani, hogy én is az vagyok, tehát amikor az vagyok, hogy „téged az Atya az én képemre teremtett”, hogy te és én egyek vagyunk, hogy valahol a létezésben jelen van az én eredeti teremtettségem, nem ezen a világon, hanem a szellemi szférában, amelyhez nekem úgymond törekednem kell. Hogy énné tudjak válni. Valóban énné tudjak válni. Itt a Földön az anyag eltakarja az Istent, a szellemvilágot, a szellemiséget?

Igen.

Ezért az ember arra alapozik, amit lát, megtapasztal. Ebben az elveszettségben, amelyben nem él meg egyfajta szellemi vezetést, képes kialakítani önmagát egy másfajta énné, még attól is, mint aki leszületett, mint aki előtte volt a szellemvilágban.

D: Muszáj, hogy más legyen.

J: Így van. Az embernek, amikor a reinkarnációról beszélve egy új élet áll előtte, akkor már nem ugyanazt az életet éli, mint előtte. Mondhatnám azt is, hogy újratekemti önmagát egy adott feladatban. Újra és újra és újra teremti önmagát.

D: Igen, más a feladat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Nem csak megteremti önmagát az ember az adott életében, hanem minden életében újra és újra és újra teremti önmagát. Amíg el nem éri előbb-utóbb azt az állapotot, amely ugyanaz, mint az ún. Isten által teremtett én.
- D: Itt?
- J: Nem. De a Föld mire való? Minek színtere? A megvalósításé vagy a törekvésé?
- D: Törekvésé. Ezt megbeszéltük a múltkor, hogy nem tudod, csak törekvésében.
- J: Ezt mondja az angyal is?
- M: Nem, mert azt mondja, hogy az Ég és a Föld egyé lesz.
- J: Bizony, itt a Földön kell megvalósítanod ezt, nincs máshol erre lehetőséged. Most nem a Föld a középpontja ennek, hanem az anyagvilág, a megtapasztalás világa. Az, hogy ez lelkileg, szellemileg épüljön az emberbe. A kérdés, hogy az a feladat, hogy az embert híd legyen, a szellemvilág és az anyagvilág között, ez odaát vagy itt kell, hogy megvalósuljon?
- D: Itt.
- J: Csak itt tud megvalósulni. Mi által?
- D: A hit által.
- M: A látásmód által.
- J: A látásmódja által. Ezt fogalmazzuk meg, hogy mit kell neki meglátnia? Mindenben meg kell látnia, de nem csak meglátnia, hanem megélnie is az Istent. Képes erre az ember?
- M: Képes.
- J: Ennél sokkal többre is képes? Emlékeztetek arra „Oly nagy az ember, hogy még én sem látom”. Az, hogy most mit tudunk elképzelni önmagunkról, az csak egy csökevény ahhoz képest, ami lehetőségként az ember előtt áll perspektívaként. Higgyük el, hogy az emberben az Isten korlátlan lehetőségei jelennek meg. Természetesen a szeretetben és a szeretet megvalósításában. Mert ez a valóság. Az egység létrehozásában. A kiáradás ellentétének a megvalósításában. Mert az Isten ugye mindent kiáraszt, az ember meg mindent visszavisz. Ezért van ez az ún. rombusz, ahol az alsó háromszög és a felső háromszög találkozik. Az Isten felülről kiárad, az ember meg visszaviszi. Akkor jön létre az egység. Eljutottunk odáig, hogy körüljártuk azt a gondolatot, hogy te nem csak teremtett vagy, te építesz és rombolsz elsősorban önmagadon. Ezzel kapcsolatban van-e kérdés mondani való? Ha nincs olvasom tovább a tárgyalt szöveget.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: „Ne félj, mert a gát erősít”. Az ember az életében, amikor valamiféle akadállyal találkozik, és hívő az illető, mit gondol erről az akadályról?

M: Azt, hogy valamilyen bűnt követett el, és azért van. Az Isten most bünteti őt.

J: Az Isten bünteti őt. Ez az akadály valami velem kapcsolatos problémából fakad. Mi lehet ennek a célja, hogy akadályoztatva vagyok valamiben? Mi lehet a célja szerinte? Hogy megbánjam a bűnömet, felismerjem magamat, ezen javítsak, mert itt elrontottam valamit. Az angyal ezt mondja-e? Erre tanít-e? Az angyal mit mond ezzel kapcsolatban?

M: Próba a gát.

J: Igen, a gát is próba, mert a próbára azt mondja, hogy minden próba. Az életed minden eseménye egy próba. Mire próba? Hogy ráláss az önismeretre. Egy teljesen új tanítást ad az angyal, szembe megy minden általános emberi gondolkodással, amikor azt mondja, hogy minél nagyobb a gát, annál nagyobb a bizalom az erődben. Ugyanis a tanítvány miből tanul? A hibáiból. Abból tanul, hogy a gátat meg tudja lépni, át tudja ugorni előbb-utóbb?

I: Teher alatt nő a pálma.

D: Hú, de utálom ezt a mondást!

☺☺☺

M: Sok világi ember mondja azt, hogy én szeretem a kihívásokat.

I: Amíg el nem jön a kihívás.

J: Igen, csak itt a gát milyen tartalmat kap?

I: Erkölcsi.

J: Azt jelenti-e, hogy még nem futottam le a 100 m-t 8 másodperc alatt?

☺☺☺

M: Azért bizalom, mert lehetőséget kap a fejlődésre.

J: Igen. Nincsen elég pénzem, hogy megvegyem a Maseratit? Ez egy nagyon menő autó típus. Tehát nem erről van szó, hogy ilyen gátról lenne szó, hanem erkölcsi gátról van szó. Azt mondja ennek a négy fiatalnak, „ti vigyázzatok”. A többieknek miért nem mondja?

I: Mert nekik nem ez a dolguk.

D: Milyen többieknek?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Minden embernek. Akik kint állnak az utcán, stb.
- M: Nem fér bele a látásmódjukba a többieknek.
- D: Hiába mondaná.
- J: Fogalmuk sincs, hogy miről van szó. Azt mondja, hogy ti tanítványok vagytok, küldöttek vagytok, ti vigyázatok. Amikor azt mondja, hogy „nincs olyan sötét szakadék, nincs olyan magas sziklafal, nincs olyan kanyargós tévelygés, amely ne volna út”, mit mond?
- M: Az embernek egyéni útja van. Egyéni akadályokon keresztül jut az Istenhez.
- D: És minden az.
- J: Ugyanazt mondja, csak másképpen, mint amikor azt mondta, hogy „a gát nagysága nem büntetés, hanem bizalom”. Mert a sötét szakadék gát? A magas sziklafal gát? A kanyargós tévelygés nem gát? Ugyanazt mondja, csak más vonatkozásban. „Ijesztő borzalmak ne tévesszenek.” Ijesztő gátak ne tévesszenek. Most jutottunk el a kérdéses mondathoz, „Ti már nem csak a vízen tudtok járni, ha hisztek, hanem az úron is”. Ez a mondat milyen evangéliumi igerészre utal vissza?
- M: Amikor Jézus a vízen járt.
- J: A vízen járással hogy vagyunk?
- D: Csoda számba megy.
- M: Hit kérdése.
- I: Kétkedésmentes hit kérdése.
- J: Az a visszajelzése a hitünknek, a hitünk erősségének, ha már tudunk vízen járni? Ha vízen járnánk, miért járnánk a vízen?
- I: Jézus azért járt a vízen, mert ezzel valamire tanítani akart.
- J: Azt mondja, hogy „ha mustármagnyi hitetek lenne, és azt mondanátok a hegynek...” Miért nem parancsolta a hegyet a tengerbe?
- D: Nem volt erkölcsi tartalma.
- J: Így van, nem volt rá szükség. A látványosság miatt az Isten nem fog itt csodát csinálni. Minden csodának, minden ilyen eseménynek nagyon komoly oka és célja van. A vízen járásnak is, amikor Jézus a vízen járt, akkor azért járt a vízen, mert valahogy oda kellett mennie a hajóhoz. Ugye a hajó már a tó közepén járt, éjszaka volt, és neki oda kellett mennie. Stéget nem akart építeni, másik hajót lopni nem akart, ezért a legegyszerűbb formáját választotta a közlekedésnek, ami egyébként is a sajátja volt,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

hogy odament. Péter látja, és azt mondja, hogy ő is szeretne a vízen járni, „parancsold meg Uram, hogy én is a vízen járjak”. Péter vágya már mi volt?

I: Rendkívüliség.

J: Egy rendkívüliség. Ez itt nagyon fontos, hogy Jézus tette és a Péter szándéka között óriási a különbség, az egyik az Istennek a velejárója, az Isteni mivoltjának a velejárója, a másik meg egy emberé. És azt mondja neki, hogy lépj ki a hajóból és gyere. Mi a probléma, ha ide akarsz jönni? Ott az Isten és Péter kilép a hajóból... Ez számomra egy hiteles történet. Ez nem egy keresztény történet. És odamegy Jézushoz, lenéz, látja a hullámokat és meginog a Jézusba vetett bizalma, és elkezd süllyedni. „Jaj, Uram, mentsél meg!”

D: Látja, megtapasztalja, és mégis meginog?

J: Mégis meginog. Itt a hit és a megtapasztalás, a hit és a körülmény találkozik.

I: Nem olyan könnyű az anyag világot elengedni. Szerintem.

J: Amikor azt mondja a magvető példabeszédnél, hogy a körülmények elfojtják az igét, mert a négy föld vonatkozásában ez a harmadik. A tövises talaj azt jelenti, hogy a világ csábítása, nehézségei; meghalt a gyermekem, elvette tőlem az Isten. Amit láttunk filmet, a Hétköznapi Csodák, ott is a nő, amikor nem gyógyul a gyereke, és ő mélyen hívőnek gondolja magát, elveszti a hitét. Mert a tövises talaj még a sajátja, amelyben a világnak a nehézségei elfojtják az Igét. A körülmények. Péter számára a hullámzó víz volt a körülmény, az ijesztő éjszakai hullámzó víz. És a körülmények elfojtják még azt a kevéske hitet is, bizalmat is, amit Jézus irányában él meg. És elkezd süllyedni. Ez úgy fogalmazódik meg, hogy ha Jézusban hiszel, akkor tudsz a vízen járni? Úgy fogalmazza meg az evangélium, számomra nagyon pontosan, hogy ha kételkedésmentesen hiszel. Tehát nem kételkedsz benne, hogy valóban megtörténik. De egy szikra kételkedésmentesség sincs benned! Még akkor sem, ha lenézel a vízre, és látott, hogy hullámozik és háborog, és tudod, megtapasztaltad már, hogy ha a vízbe belemegyek, akkor elsüllyedek.

I: De azt, hogy az anyag felett a szellem tud úr lenni, azt nem csak a Jézusba vetett hit kérdése. Elmész Indiába, és olyan dolgokat csinálnak, amit európaiként el sem tudsz képzelni! Teremteni tudnak ételt! Ez nem Jézushoz kapcsolódik, hogy az anyag és a szellem, hogy ki mennyire tud az anyagvilágtól elvonatkoztatni, ki mennyire tudja elhinni, hogy ura vagyok az anyagvilágnak.

J: Pontosan! Ha kételkedésmentesen hisztek benne, a vízen is tudtok járni. Mert aki Indiában elásatja magát egy hétre, mintha eltemetnék, és utána életben marad, az nyilván kételkedésmentesen hisz abban, hogy ezt meg tudja csinálni. A jógikról meg a többi csodaszámba menő tettről nem is beszélek. Mert a csoda micsoda?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: A szellem uralma az anyag felett.
- J: Tehát nem is rendkívüli.
- I: Hát azért nem általános.
- J: Az, hogy a szellem úr az anyag felett, az rendkívüli vagy nem?
- I: Annak, aki tudja, hogy ez így van, annak nem, de azért az emberek nagy részének az. Ha nem lenne, akkor az evangéliumban nem lennének akkora csodák, hogy Jézus ételt teremt, stb.
- J: Nem írja az evangélium azt, hogy ez csoda.
- M: Az anyagvilágnak vannak törvényszerűségei, amit naponta megtapasztalunk.
- D: De ezek nem mindennapiak.
- J: De ettől még nem rendkívüli, mert minden ember rájöhet arra, mert lehetősége van rá, hogy képes rá.
- I: De pont attól rendkívüli, hogy nem jönnek rá.
- J: Akkor az a csoda, hogy nem jönnek rá.
- I: Azért mondom, hogy ez látásmód kérdése, hogy kinek mi.
- J: Hogyne. Ez az Isten oldaláról természetes?
- I: Nyilván, hozzá kell tenni, hogy az Isten oldaláról.
- J: Az Istenhez tartozó ember oldaláról természetes? Azért kérdezem, mert úgy tűnik, hogy ez csak annak rendkívüli, annak csoda, aki nem képes hinni abban, hogy ezt képes megtenni. Aki még nem képes hinni ebben. Csak annak csoda. Menjünk tovább, „Ti már nem csak a vízen tudtok járni, ha hisztek, hanem az úrron is”. Mi az úr?
- M: Az Isten nélküliség.
- J: Hol van az úr?
- M: Az emberben.
- J: Az emberben. Honnan tudjuk, gondoljuk, honnan van ez a magyarázat, mire alapozódik? Beszéltünk arról, amikor a Mérő mit mond?
- D: Unom már mérni az úrt.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Milyen úrt? A szellemi sötétséget itt a Földön. Az emberben lévő szellemi sötétséget, vagyis az Istenhiányt unja már mérni. Tehát itt jelen esetben akkor milyen úrról van szó, milyen vonatkozásban merül fel az úr? Tehát nem a világúrról van szó, nem a szellemvilágban lévő sötétségben lévő állapotáról van szó, hanem azt jelenti, hogy a Föld szellemi állapotát a sötétség jelképezi, mert az emberek inkább szerették a sötétséget. Ezért még a világosságot is keresztre vitték.
- I: Csak ezt nem múlt időben kell mondani, mert most is így van.
- J: Hát erről beszélünk, ugyanis jelen időben beszél az angyal itt a négy fiatalnak. Azt mondja, hogy „tudtok járni”, nem fogtok tudni járni, hanem most. A második világháború idején Budapesten, amikor ez a négy fiatal az angyallal beszélget, akkor mi volt az állapot az úr vonatkozásában? A legteljesebb sötétség, úr az emberek bensőjében. Mit mond ezzel a mondatával, amit taglalunk, most már ebben a vonatkozásban?
- M: Felül tudnak emelkedni az evilági félelmeken, ateista látásmódon.
- J: Ez nem ateista, ez egy gyilkos, kegyetlen, embertelen magatartás, egy háború. A pusztítás. Hogy ti jártok tudtok ebben a sötétségben, a nélkül, hogy ez megérintsen benneteket. Elképesztő úr van itt a Földön az emberekben. Ugyanis van egy érdekes szó, amit közbevet, „ha hisztek”. Ha hisztek, akkor gyakorlatilag ijesztő borzalmak ne tévesszenek. Voltak ijesztő borzalmak?
- D: Csak az volt!
- M: Potyogtak a nyakukba a bombák.
- J: Erről van szó! Ezek az ijesztő borzalmak jelzik az úrnek a jelenlétét. Folytatja tovább „a fekete úr, ne rettegjetez tőle”, ne rettegjetez attól, hogy meg fogtok halni most ebben a háborúban, vagy az utcán lelőnek benneteket, vagy belétek kötnek, vagy bármi történik. Egyre vigyázzatok, ne támaszkodjatok. Mire támaszkodik általában az ember, a hétköznapi ember?
- D: Az anyagi javaira. Érzelmi kötődésre.
- M: Gyerekére.
- J: Elsősorban a mai világban valóban a pénzre, az anyagi javaira támaszkodik. Ezen kívül a családjára. Az egészségére. A munkaképességére. A tehetségére. A baráti társaságára. A tudására. A tanultságára. A kapcsolataira. Lehetne folytatni sok mindennel, amire képes az ember támaszkodni. Vajon, mindebből a másvilágon mi marad meg?
- M: Semmi.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Minden támasz eltűnik. Valójában a tapasztalataitok, a személyes tapasztalataitok hogyan jelenik meg abban a vonatkozásban, hogy amire eddig támaszkodtatok az éleetekben, mennyire jelentett biztos támasztékot? Olyan biztos támasztékot, ami soha semmilyen körülmények között nem tűnhet el.

D: Ilyen nincs.

I: Nekem ilyen nem volt.

J: Nincs. Erre mondja, hogy ne támaszkodjatok. Ami a legbiztosabb támasznak tűnik, annyira bízik benne, miért a legfeketebb úr?

D: Mert tévútra visz.

M: Alapjában választja el az Istentől.

J: Mert az nem az Isten.

D: Nem az Istent teszi az élete középpontjába.

J: Így van, mert az nem az Isten.

I: Szerintem arra támaszkodik az ember, amiben a biztonságot látja, amire ráteszi önmagát, ráteszi az életét, még ha ez nem is tudatosodik benne. Valami olyasmi miatt teszi rá önmagát, az életét, ami a legnagyobb bizonytalanság.

J: Az Istenen kívül bármire teszed az életedet, bármi jelenti neked a biztonságot, az valódi biztonság?

Nem.

J: Az mulandó?

Igen.

J: Mi az, ami nem mulandó? Csak az Isten. Az örök értékek. „Meg ne fogjátok, mert azzá váltok” – ezt értelmezzük.

M: Amivel azonosulok.

D: Amit az élete középpontjába tesz, azzá válik. Ha mindig a pénzt hajszolja, az lesz az Istene. Ha a családját, akkor az. Mindez az Isten helyett.

J: Egy érdekes szóösszetételt fogalmaztál meg, mert azt mondtad el, hogy minden, ami az embernek legbiztosabb támaszává válik, az az istene.

I: Szerintem itt azt az alapvető kérdést teszi fel, hogy ki vagyok én. Ha valaki például a szülőséget, akkor vagyok én egy apa vagy egy anya. Ha a munkáját, akkor vagyok én

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

egy orvos. Tehát, hogy mivel azonosítja önmagát az életében. És ez fogja aztán elvinni.

J: Ha megfelel nektek ez a kibontás, akkor folytassuk a következő kérdéssel.

I: 90. oldal 17. Beszélgetés Lilivel:

„Hálátlan vagyok, mert nem köszöntem meg,

hogyan ezen a héten párszor segítettél.

- A párszor, a sokszor, a gyakran,

az még cserép, az még szilánk.

Még nem az EGY.

Ha tízszer örülsz, tíz rés van a tíz öröm között.

Végtelen örömben fogantattál világ kezdetekor.

Nem lehetetlen az EGY Öröm számodra.

Kérdezz!

.....

Ti úgy hívjátok: „szeretet”.

Ez is csak cserép.”

Az járt a fejemben, hogy igazából az ember mindig darabol, nem tud nem darabolni. Itt ezzel nekem azt fogalmazza meg, hogy ez egy negatív dolog, hogy tíz öröm között tíz rés van. Van olyan, hogy az ember nem tud egy folyamatos állapot szerűen semmiben sem az anyagvilágban benne lenni, vagy ez a végső kifutása az embernek? Aztán találtam egy olyan dolgot a réssel kapcsolatban, hogy a gonosz ott tud támadni.

D: Hogy az ember hogy tudná megélni állapot szerűen, hogy ne legyen benne rés.

I: Akármilyen téma van, az időről, a szeretetről, mindenben az én számomra azt fogalmazza meg, hogy az ember csak részeket él meg. Mert mindig ott van az a rés.

J: Az a kérdés, hogy pozitív vagy negatív dolog az, hogy az ember életében vagy látásmódjában, gondolkodásában, mint az örömeiben, szakaszos az eseményeknek, a lelkiületnek a megjelenése, hogy nem tud állapot szerűvé válni, folytonossá válni. Hogy ez negatív vagy pozitív tartalomként jelenik meg ebben a szövegben?

M: Itt többször is nagybetűvel van kiírva, az hogy EGY.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Ezzel a nagybetűvel azért álljunk meg egy szóra, mert nem az angyal mondja nagybetűvel, hanem a Gitta adott neki hangsúlyt. Ezért én erre nem tennék hangsúlyt, mert a Gitta látásmódja alapján vagy éppen a szövegszerkesztő látásmódja alapján, például nem ugyanazok a nagybetűs részek vannak ebben a fehér könyvben, mint a rózsaszín könyvben.
- M: Ez rendben van. De alapjában véve csak oda fogunk kilyukadni, hogy minden egy. Akár kisbetű, akár nagybetű. Itt annak súlya van, hogy egy.
- J: Világos, annak van súlya, de nem a nagybetűnek.
- D: Az előző kérdésnél azt mondtuk, hogy az ember életében rengeteg akadály, probléma, nehézség adódik, amíg a saját útját járja. Nyilván nem tudja az ember állandóan állapotyszerű örömként megélni. Hozzá tartozik, hogy hullámhegyek és hullámvölgyek vannak az ember életében.
- J: Nagyon jónak élem meg a párhuzamot. Mert gyakorlatilag az akadály, amiről beszélt, az részként is felfogható-e?
- I: Én azt gondoltam először, hogy amit leír a réssel kapcsolatban, az igazából az ember természetének ténykérdésbeli dolga. De aztán azt is látom, hogy valahol egy kicsit pejoratívként van megfogalmazva, és ezért kérdeztem meg.
- J: Mitől érzed ezt pejoratívnak?
- I: Mert mindennel kapcsolatban azt mondja, hogy darabolsz.
- J: Nem mondja. Én ezt itt nem olvasom.
- I: Azzal, hogy minden széttörsz, egyből csinálsz sokat, tehát ennek van egy ilyen oldala. Mintha azt mondaná, hogy te nem az egyben vagy, nem az egységben vagy.
- J: Miért nem vagy az egyben?
- I: Mert nem vagyok egy.
- D: Mert úton vagyok.
- J: Igen, mert úton vagy. Az egyben mikor – ha így fogalmazhatom – lesz az ember, mert még nincs benne?
- D: Itt a Földön lesz?
- M: Amikor Istenben cselekszik.
- D: Amikor mindenben meg tudja látni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Nagyon jó válasz. Mikor tudja mindenben meglátni? Amikor a fejlődése vonatkozásában, elér odáig. Hét síkot fogalmaz meg a Geraldine Cummins skandináv médium, akinek egy Myers nevezetű nagyon komoly szellemi lény adja le a tanítását. Ő is hét síkot fogalmaz meg, de az Angyalkönyvhöz hasonlóan a hetedik sík micsoda?
- M: Az Isten.
- J: Az első az anyag, a második a növény, a harmadik az állat, a negyedik az ember, az ötödik az angyal, a hatodik a szeráf, a hetedik Ő, az Isten.
- D: Azt mondtuk, hogy az emberből nem lesz angyal meg szeráf.
- J: Azt mondja, az ember nem a negyedik, hanem az egész, mindegyik együtt.
- D: Az a legvége.
- J: Nem, már most te egyben minden vagy.
- D: Most itt?
- J: Van-e a te jelenlétednek ásványi oldala?
- D: Biztos.
- J: Növényi? Hát megeszed a növényt?
- D: Igen.
- J: Van-e állati oldala?
- D: Van.
- J: Angyali van-e?
- D: Én azt hiszem, csak angyali van, állati nincs. 😊😊😊
- J: Angyali oldalad van-e?
- I: Hát, akkor hogy tudnál vele szóba állni?!
- J: Így van. A teremtett világ az ásvány, növény, állat, a teremtő világ az angyal, szeráf, Isten. Akkor fordítva kérdezem: benned van-e az Isten?
- D: Persze.
- J: Ha benned van az Isten, akkor benned van-e a szeráf?
- D: Akkor minden bennem van.
- J: Így van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Ha mindenben meg kell látni Őt, akkor magamban is.
- J: Tehát az ember nem a negyedik, hanem a hét együtt. Most itt az volt a kérdés, hogy mikor leszel egy. Erre azt mondaná az angyal, hogy nem leszel, mert már az vagy. Csak ezt az állapotodat be kell teljesítened. Ez a feladatod. Ez a híd szereped. Hogy teljesítsd be ezt az egységet, ami mint lehetőség jelen van benned, de még nem realizálódott, - miért - mert még nem vagy képes sem hinni benne, sem meglátni mindenben. Nem vagy képes megvalósítani. Nem vagy képes valósággá váltani ezt az egységet. Ezért azt mondja, hogy nem lehetetlen az egy öröm számodra. Nem azt mondja, hogy majd odaát a másvilágon.
- D: Meg nem azt mondja, hogy a szomszéd SS-tisztnek, hanem neki.
- J: Neked nem lehetetlen az egy öröm számodra. Mert ha egyszer végtelen örömben fogantattál, akkor ez a lehetőség jelen van benned. Az, hogy mi itt most ebben a gyerekcipőben, amiben szellemileg járunk, még ezt nem vagyunk képesek meglátni, nem vagyunk képesek elhinni, nincsenek erről tapasztalataink. Az egy más kérdés. Mit tudunk itt megtenni? Törekedni tudunk, mert mekkora lépés már az ember számára az, hogy legalább tud róla. Ez éppen olyan dolog, hogy menj el Mozambikba, de még az életedben nem hallottad ezt a szót, azt sem tudod, hogy és mint kell elindulni. Más kérdés, amikor már mindent tudsz, csak oda kell menned. Tehát jelenleg nem látjuk ezt, ezért eléggé nehéz elhinni, hogy az ember ezt képes megtenni. A Hang is az Angyalkönyv is azt mondja, hogy még ember sincs itt a Földön. Akkor hogyan tudnánk itt bármit megvalósítani, mindabból, ami lehetőségként az ember előtt, mint végkifejlet jelen van. Jelenleg még abban az állapotban vagyunk, ahol az öröm a számunkra hol van, hol nincs. Magától értetődően. A látásmódunk, a személyiségünk, a tapasztalataink, a tudásunk, mind-mind csak ennyire ad alapot. De ha már elhiszed, ha már tudod, hogy van olyan állapotod előtted, ahol, mint az Istenben levés állapotában folyamatosan, állapotszerűen tudsz örülni. Akkor az Isten öröme van végtelenül benned? Én ezt úgy fogalmaztam, hogy annyira élsz, amennyire az Élet van benned. Vagyis Jézus van benned. Az ember tanulja még a hitet is. Ismerkedik az Isten Királyságával. Ismerkedik az angyalokon keresztül, az evangéliumokon keresztül, és gondolkodik, összeveti, dolgozik azon, hogy hogyan, merre menjünk. Ezért természetes állapota-e az embernek az, hogy a tíz öröm között tíz rés van itt jelenleg a számára? Akkor ez negatív vagy pozitív a rés?
- D: Se nem pozitív se nem negatív, ez egy tény.
- J: Ez egy kijelentés, hogy ez van. De lásd meg, hogy az egy öröm nem lehetetlen a számodra, és ezzel már egy olyan tanítással ajándékozott meg, egy olyan erkölcsi tanítással, az Istennek egy olyan vonatkozásával ajándékozott meg, ami nem minden embernek a sajátja. Ha ezt megérted, akkor azt mondod, hogy érdemes itt lennem. Mert itt tanulok. Itt szerzem a tapasztalatokat, itt tudom a törekvést megvalósítani,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

itt tudom megismerni az Istent. Vajon, ha te itt Jézust nem ismered meg, ha te Jézussal nem állsz szóba, ha nem is hiszel Jézusban, tudsz-e Vele odaát találkozni?

D: Hogy tudnál?

I: Nem.

J: Tehát mindazt, ami ki tud előtte bontakozni, itt kell megalapozni. Erre van ez az anyagvilág. Arra, hogy meg tudd valósítani a híd szerepedet, ami már maga az egység. Ugyanis úgy tűnik, hogy az angyal tanításának a vége felé úgy beszél erről a négy fiatalról, mint akik már megtették. Nyilván az, hogy egyszer segítettél, többször segítettél, az még cserép, az még szilánk, ez nem negatív. Egyszerűen csak egy hasonlat, amely azt fejezi ki, hogy ez van.

I: Azt miért mondja, hogy a megtévesztő örül a résnek?

J: Megint azzal ellentétben, amit az ember gondol, hogy mindig a résen támad az ördög, az angyal nem ezt tanítja. Az angyal azt tanítja, hogy ott támad, ahol fal van, ahol akadály van.

D: Ott el tud bizonytalanítani.

J: Így van. Az ember azt hiszi, hogy ő milyen szilárd, biztos, megingathatatlan a hitében. Ott fog támadni az ördög?

I: Nyilván, mert ahol fal van, ott merevség, rugalmatlanság van, ott nem tud jönni az új.

J: Ahol az ember olyan nagyon szilárdnak éli meg magát itt a Földön a kísértések világában. Nem ott fog menni, ahol akadálytalanul haladhat, mert ott már otthon van. Az már az övé. Ott fog támadni, ahol fallal találkozik. Az, hogy örül a megtévesztő a résnek, ugyanazt jelenti, hogy ott támad? Válasszuk külön a kérdést. Magát a lerombolása a falnak, vagy örül a résnek? A rés mit jelent jelen esetben? A hitetlenséget, a bizonytalanságot, az ember természetének azt az oldalát, amelyben még megtámadható. Hát ennek örülhet? Hát ott otthon van. De ez nem azt jelenti, hogy ott támad. Márpedig itt a Földön az emberben mindig lesz rés. De Jézus a Hangban ezzel kapcsolatban mit fogalmaz meg?

I: Hogy az Istent szeretőknek minden a javára válik.

J: Ez az egyik. Tehát csak a részeknek a megszűnésével vagy azokon keresztül vergődésével jut előre a tanítvány? A fejlődésnek ez az útja. Szükségszerű, az hogy legyen rés, hogy legyen akadály, különben a tanítvány nem tud fejlődni sem. Gyakorlatilag úgy néz ki a dolog, mintha a kísértő, a megtévesztő szívességet tenne.

I: Hát annak, aki felismeri és nem bukik el, mert van, aki nem ismeri fel.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Azt mondja az Angyalkönyv, hogy „Ő küldi a bűnt”. Az akadályt. Miért?

I: Ez az eszköze ennek az egésznek, ez a fejlődés módja.

J: Mert különben nincs fejlődés. Nem tudunk magunkra ismerni, nem tudunk magunkra látni. Nem tudjuk meglátni, hogy mire vagy képes. A II. világháború, a Holocaust megmutatta, hogy mire képes az ember? Gondolta volna, aki ezt elkövette előtte 30 évvel, hogy ezt elköveti, hogy képes erre? Esze ágába nem jutott volna. De nem csak az, hanem bárki, aki kegyetlenséget, irgalmatlanságot, gonoszságot művelt. Ezt a kibontást kínálom neked erre. Következő kérdés jöhet.

M: A kérdésem a 22. Beszélgetés Gittával alábbi részéhez kapcsolódik:

„- Vigyázz! Ne nézz hátra!

Mert a „rém”, az a régi isten.

Ha rémeket látsz, régi isteneket látsz.

Vak erőik, ők a „rémek”.

De nem istenek többé, hanem szolgálid.

Lásd, szolgálám, ma nem volt zaj.

Így tűnik a súly, ha engedsz.

Búcsúzom.”

Az az első kérdésem, hogy az ember hogyan szolgálja a régit?

D: Egyrészt tanul belőle, másrészt van viszonyítási alapja.

I: Felismeri.

J: Neked mi a meglátásod „M” a kérdésedre?

M: A régi az tapasztalat, ami már megtörtént, hogy rálátok arra, hogy az már rossz volt, helytelen, istentelen, értéktelen.

D: Miért értéktelen?

M: Mert mulandó.

J: Miért lehet az akkor, hogy amikor az ember átkerül a másik világba - nem mindenre vonatkoztatóan terjesztem ezt a dolgot ki, de - többnyire a beszámolókból az tűnik ki, hogy leperreg előttük az életük filmje, a régi megmarad. Ha ez értéktelen lenne, akkor miért őrződik meg?

D: Azért mondtam, hogy nem értéktelen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Azért érzek ellentmondást, mert azt mondja itt, hogy „ne nézz hátra”.
- I: „Aki az eke szarvára veti a kezét”...
- D: Jó, de mindig lesz régi. Mindig lesz, amiből az ember tanul, tapasztalatokat gyűjt, attól még azt nem kell eltörölni, tudsz tanulni, tapasztalatokat gyűjteni, fejlődni belőle.
- I: Más dolog szerintem egy tapasztalat, és más dolog, amikor valamit Istennek látok. Úgy tudom elképzelni, hogy a tapasztalatok szintjén minden egyes lépés szükséges ahhoz, hogy ma azt kibonthasd, hogy ki vagy te. Mert minden egyes lépés kellett ahhoz, hogy itt tarts, de más dolog az, hogy kit látsz istennek. Lehet, hogy az elmúlt tíz éltében Krisnásnak, Buddhásnak, stb. kellett lennem ahhoz, hogy ma itt tudjak tartani. És ez úgy épült belém, hogy az ember szinte nem is tud róla. Nekem például nagyon sokat segített az, amikor a közösségbe hoztad a Bhagavad-gíta-t, és egy angyal vagy evangéliumi részt ezen keresztül értettünk meg. És azt nem mondhatjuk, hogy ezek a dolgok nem szolgáltak bennünket. De ettől még nem lettünk Krisnások.
- J: Nagyon jó. Ugye az alap onnan indul, hogy megkérdezi az angyal Lilit, hogy „a Földön akarsz előre jutni?”. „Jutottál már előre, ha szaladtál. Csak a Földön. A Földön akarsz előre jutni? Nem.” – mit jelnet ez, mire utal? Hogy fejlődni akarsz-e szellemileg. Nem a Földön akarok előre jutni, de megszoktam a rémes, a megszokott. És máris a rém szóhoz kapcsolódik. Mit akart ezzel mondani Lili, hogy rémes a megszokott? Hogy riasztó. Mégis az angyal felhasználja ezt a szót. Azt mondja, hogy ne nézz hátra, mert a rém, az a régi isten. Máris erkölcsi területre tereli a tanítvány látásmódját. Tanítványról van szó? Ha tanítványról van szó, akkor erkölcsileg tanítja őt?
- D: Igen.
- J: A múlt mire szolgál az ember számára? A tanítvány számára mire szolgál a múlt? Hogy tanuljon belőle. Nem arra, hogy elfelejtse. Tanultuk a Hangban, hogy mennyire helytelen, amikor azt mondja, hogy megbocsátok, de nem felejték. Hogy az Isten elfelejti a bűnödöt, ha te megbánod. Nem ez a kérdés. Ma már hogy látjuk ezt a kérdést a bűnnel kapcsolatban, hogy elfelejteni, nem elfelejteni?
- I: Eleve az Isten nem ember, hogy írja, meg elfelejtse, meg kihúzza, meg pipálja. Mert az ember nem az Istennek árt, mert nem tud ártani, hanem az ember önmagának árt. Egy tanítvány ilyen értelemben ráadásul nem követ el bűnt, mert mindenből tanulni tud.
- J: Vétket?
- I: Vétkezni tud. Megbánja, felismeri, továbbmegy. Ettől tanítvány, hogy fejlődik, változik, alakul.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Akkor mondhatjuk, hogy nem a vétkével foglalkozik, ami már a múlt hozadéka, de ez nem azt jelenti, hogy nem követte volna el. Mondhatnám ezt úgy, hogy az ember minden tette, minden gondolata, minden mozdulata valahogy beleíródik az örökkévalóságba, mert megtörtént. Az, hogy hogyan íródik bele, amikor az ember átmegy a másvilágba, akkor döbben rá, amikor találkozik a saját életének egy eseményével, de nem úgy, ahogy itt megélte, hanem egymilliószor több információval, mert különböző illatok, hangok, stb., minden megjelenik, ami akkor nem tudatosodott benne. De akkor is megjelenik. És nem azért, hogy a múltat hozza előre, hanem, hogy valamiféleképpen, valami miatt rálásson önmagára. Önmaga útjára. Az énre. Mert, amit elkövettem 30 évvel ez előtt, az én voltam?

M: Ez rendben van, de ha egyszer megbánta, akkor az el van boronálva.

J: De nem követtem el bűnt, elmentem a piacra. Ez az esemény beleíródik az örökkévalóságba.

M: De ennek nincs erkölcsi tartalma.

J. De az én voltam, aki elment a piacra?

Persze.

J: Ha, én mint erkölcsi lény megyek el, nem mint egy hétköznapi ember, aki nem gondolkodik az erkölcsben, hanem, mint erkölcsi lény megyek el, akkor minden tettemnek van erkölcsi vonatkozása?

M: Igen.

J: Ha én, mint erkölcsi lény, ha én mint Jézushoz tartozó lény.

D: Akkor annak is van erkölcsi vonatkozása, hogy megfőzöd a lecsót?

M: Hát persze!

J: Ha egy Jézus gondolkodását, létét, Jézusban való hitet mellőző ember főzi meg a lecsót, annak van-e erkölcsi vonatkozása, hogy attól jobb lesz, vagy rosszabb lesz?

M: Ő azt csinálhat, amit akar.

J: Azt csinál, amit akar, nem válik a javára. Ha egy Jézushoz tartozó, Jézusban gondolkodó ember főzi meg a lecsót, annak van-e erkölcsi vonatkozása.

D: Miért leszel te attól jobb vagy rosszabb?

J: Lehetek-e attól jobb vagy rosszabb?

D: Nem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Miért nem?
- I: Azért, mert az nem az Istenhez segít közelebb, hogy lecsót főzök?
- J: Miért?
- I: Mert ezen a tényen ez nem változtat.
- J: Jézusnak minden tette hordozott-e erkölcsi vonatkozást?
- D: Hordozott.
- J: Egyet lépett, lehajolt, felvette, megette. Minden mozdulata, minden lélegzetvétele, minden tanítás, amit kimondott, és amit nem mondott ki, az is, hordoz-e erkölcsi vonatkozást?
- M: Hordoz. És az ember vonatkozásában ez hogy van?
- J: Jézus vonatkozásában kimondhatjuk-e, hogy minden, ami történt Átala, Vele, Benne...
- D: Én ezt nem tudom beépíteni magamba, hogy annak, hogy lehajolt, ment, stb. erkölcsi tartalma lenne.
- J: Úgy kérdeztük annak idején, hogy Jézus minden mozdulata tanított-e, mert mint tanító volt jelen.
- I: Igen, mindene tanított, mert Ő maga volt az erkölcsnek a forrása.
- J: Ő maga a tanítás volt.
- I: De Ő az Isten volt. Én nem vagyok az Isten. Ez két külön dolog.
- J: Ember testben, anyagtestben volt jelen. De el tudom fogadni, amit mondasz. Neki minden tette, lélegzetvétele tanítás volt-e? Mert Ő maga volt a testet öltött Ige.
- I: Minden, amit csinált, mindennek volt következménye, mindennek volt hatása, ezért.
- J: Mondhatjuk, hogy mindennek oka van? Az Isten vonatkozásában, Jézus vonatkozásában ez az ok a teljességet fogalmazza meg?
- I: Igen.
- J: Tehát a teljesség jelenik meg minden tettében, minden lélegzetvételében, minden szavában, kérdésében? A teljesség jelenik meg. Mindenből lehet tanulni Jézus vonatkozásában?
- I: Ahhoz magyarázatot kell adni, hogy a lélegzetvétele miért volt ez?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Mert az Isten testet öltött az Igében, és itt lélegezni kell a testnek.
- I: De ez hogy jön az erkölcsiséghez?
- J: Mert az Isten. Mert az Isten tette.
- I: Az a bajom ezzel, hogy az én fejemben az, hogy valami erkölcsi, azt jelenti, hogy Istenre irányuló vagy nem Istenre irányuló.
- J: Miért öltött testet? Hogy lélegzetet is kelljen vennie?
- I: Hogy megismertesse a tanítását az emberekkel.
- J: Ettől az ember jobb lesz vagy rosszabb lesz?
- I: Hát lehetőségében jobb lehet.
- J: Akkor máris ott vagyok az oknál. Itt a testet öltöttség az ok. A lélegzetvétel következmény. Szükségszerű következmény. De benne van a testet öltésben. Jézus vonatkozásában kivétel nélkül minden, ami történt, a jelenléte, annak mindnek, mivelhogy Ő ebben a vonatkozásban Istenként van jelen. Mi a tanítvány állapota?
- M: Törekvés Isten felé.
- J: Nem általában, hanem azon a területen, ahol most járunk. A tanítvány állapota, hogy befogadom Jézust. Befogadom azt a tanítót, akinek minden Földön megélt vonatkozásának erkölcsi tartalma van, azt fogadom be. A befogadottság által mi történik?
- D: Egyé válok vele. És arra akarsz vele, hogy amikor lecsót csinálsz, annak is erkölcsi tartalma van.
- J: Szükségszerűen te már nem ugyanaz az ember vagy, aki Jézus nélkül él és csinálja a lecsót.
- D: Jó, de annak mi az erkölcsi tartalma?
- J: Ugyanis, ha nagyon akarom, akkor adhatok rá magyarázatot, mert nem azért csinálod, mert jól kell laknom, mert éhes vagyok, mert imádom a lecsót, hanem azért, mert szeretem magamat.
- M: Szükségszerűség, hogy az ember ebédet ad.
- J: Most más kérdés az, hogy ha a családnak csinálom a lecsót, mert bennem kell lenni Jézus szeretetének. Nem ugyanazzal a lelkiállattal csinálod a lecsót, mint Jézus nélkül. Amíg valaki a lecsót csinálhatja vergődve is, mert muszáj csinálni, mert zabálni akarnak. Egy ismert pszichológus egyik előadásában azt mondta, hogy azt tanították az öregek a lányaiknak, hogy ha férjhez mennek, az a megoldás, hogy zabáltasd a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

bestiát. És akkor meg van oldva a családi élet, meg van oldva a házaset. Akkor már nagy baj nem lehet. Lehet így is lecsót csinálni. És lehet úgy is csinálni, hogy bennem Jézus él. Más a lelkiuletem. Akkor lesz neki erkölcsi vonatkozása?

M: Ha Jézus jön velem, akkor csak jobbá válhatok.

J: Azt teszem, amit kell? Amit Jézus is tenne bennem?

D: Igen.

J: Akkor erkölcsi vonatkozása van, akkor jobbá válok tőle, ha azt csinálom, amit Jézus is tenne?

D: Igen.

J: Mert most ezt kell tennem. Mint Jézusi embernek, most ezt kell tennem.

I: Nagyon sokszor beszéltünk itt a közösségben arról, hogy én most Jézussal porszívózok vagy nem? És számtalanszor megbeszéltük, hogy ez nem az a témakör...

J: Más kérdés, amit a „J” tett fel, hogy Jézusért pucolom meg az ablakot. Amivel én erősen vitatkoztam. Hogy Jézusért nem tudod megpucolni az ablakot, mert ebben a vonatkozásban, ebben a szóhasználatban, ebben a fogalmi körben te nem leszel ettől jobb.

M: Nem lesz trehány, nem lesz koszos.

J: Ha benned Jézus él és úgy érzed, hogy meg kell pucolnod az ablakot, akkor annak van erkölcsi vonatkozása, mert azt teszem, amit Jézushoz tartozó emberként tennem kell. De nem Jézusért csinálom. Jézusért az ember mit tud csinálni?

I: Szolgálni, adni.

J: Szolgálni, pontosan.

M: Szeretni.

J: Pontosán. Az önzetlen tettben jelenik meg, amikor a másik emberért teszek valamit.

I: Akkor végül is ugyanott vagyok, mert ha érte főzöd a lecsót, akkor..

J: Abban a vonatkozásban igen, hogy ha nem saját magának csinálja, hanem mondjuk a családnak csinálja vagy éppen másnak. Akkor szolgál. Akkor már nem lecsót főz, hanem szolgál. Az időnk elment.

M: Igen, és a régi rém még mindig ott van, de akkor majd folytatjuk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Jövő hétre marad. Rémes, hogy addig kell várni. ☺☺☺ Remélem, hogy többé-kevésbé megnyugtató válaszok, vagy elgondolkodtató válaszok születtek, mert ez nem azt jelenti, hogy ami itt elhangzott, az úgy van. Mi így látjuk. Ez jelenti számunkra jelenleg a megnyugtató választ. Ha nem megnyugtató, akkor jövő héten visszatérünk rá.

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István